

Μετά και τις προχθεσινές επιλογές της νέας ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ για τη θέση του Γραμματέα έφτασε το τέλος της βραχύβιας συμπόρευσης μου με τον χώρο αυτόν. Μια πορεία που άρχισε με την συμμετοχή μου στο Ευρωψηφοδέλτιο της ΕΛΙΑΣ πέρυσι και που με κόπο και βάσανο συνεχίστηκε με την συμμετοχή μου στις εκλογές του Ιανουαρίου με το ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ - Δημοκρατική Παράταξη φέτος. Από σήμερα λοιπόν χωρίζουν και τυπικά οι δρόμοι μας. Στο πρόσφατο Συνέδριο του κόμματος τον Ιούνιο αποφασίστηκε η νέα ηγεσία να οδηγήσει το κόμμα σε ιδρυτικό Συνέδριο για την συγκρότηση της Μεγάλης Δημοκρατικής Παράταξης.

Η χθεσινή επιλογή του (κάθε) Στέφανου Ξεκαλάκη, απλά έρχεται να επιβεβαιώσει τον προσανατολισμό του ΠΑΣΟΚ με την εκλογή της πρόεδρου του κας Φ. Γεννηματά που θέλει το ΠΑΣΟΚ «ξαδελφάκι» του ΣΥΡΙΖΑ για την βόλεψη όσων πρωτοστάτησαν στην συνεχόμενη πασοκική διακυβέρνηση για δεκαετίες, αλλά απροσχημάτιστα αποστασιοποιήθηκαν στα «πέτρινα χρόνια» του!

Προφανώς αυτοί που σήμερα αποτελούν την ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ αντιλαμβάνονται την έννοια της διεύρυνσης ως σύμπραξη στελεχών σε επίπεδο κορυφής σε έναν πολιτικό χώρο που καθυγμάζεται λόγω των δικών τους πρακτικών όταν είχαν την εξουσία.

Οι εθισμένοι του κυβερνητισμού θέλουν το ΠΑΣΟΚ ένα «μικρό συνασπισμό», μια «γαγγραινώδη απόφυση» στον διαβλεπόμενο εκपाσοκισμό του ΣΥΡΙΖΑ, που θα επιχειρήσει με τον ένα ή το άλλο τρόπο στο άμεσο μέλλον ο κος Τσίπρας.

Εκατοντάδες πρόθυμοι καριερίστες - διαχειριστές της εξουσίας του πάλαι ποτέ κραταιού ΠΑΣΟΚ σπεύδουν να πιάσουν τώρα στασίδι στην χρυσή ευκαιρία να γίνουν «εταίροι» του ΣΥΡΙΖΑ, να ξανασυναντηθούν με όλο τον «παλιό καλό κόσμο μας» και να ξαναβρεθούν στην αγαπημένη τους εξουσία και με ...προοδευτικό ...μάλιστα πρόσημο.

Θα ήμουν ανακόλουθος και ανειλικρινής απέναντι σε όλους αυτούς που με στήριξαν με την εμπιστοσύνη τους σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις - τους οποίους ευχαριστώ ακόμη μια φορά για την τιμή όλους μαζί και έναν έναν ξεχωριστά - αν αναγνώριζα ως Γραμματέα έναν άνθρωπο που αποκάλεσε δημόσια το εγχείρημα της ΕΛΙΑΣ «κοροϊδία» και τους 42

υποψηφίους που το υπερασπιστήκαμε «ελαιόδεντρα».

Έναν άνθρωπο που πολέμησε την προσπάθεια για την συνένωση των δυνάμεων της κεντροαριστεράς και την διεύρυνση του ΠΑΣΟΚ ως την μόνη υγιή πολιτική στρατηγική άνθησης του μεταρρυθμιστικού κέντρου και της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας.

Ο κ. Ξεκαλάκης μου είναι προσωπικά άγνωστος αλλά οι δηλώσεις του και το παρελθόν του επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι παρότι νέος ηλικιακά, η «γερασμένη» του νοοτροπία τον εμποδίζει να αντιληφθεί πως όταν όλοι έφτυναν τον ίδιο και τους ομοίους του στο ΠΑΣΟΚ, περισσότερο μάλιστα εκείνοι που το άρμεγαν τα καλά χρόνια της παντοδυναμίας του μετακομίζοντες στην συνέχεια στον ΣΥΡΙΖΑ, τότε ένας κόσμος που ποτέ προηγουμένως δεν είχε υπηρετήσει σε αυτό «φύτευε ελαιόδεντρα», γιατί σε αντίθεση με τον σημερινό συνδικαλιστάρα και δημόσιο υπάλληλο νεότευκτο Γραμματέα όχι μόνο δεν αισθάνθηκαν ντροπή αλλά έκαναν τα πάντα για την ανασυγκρότηση και το ξαναζωντάνεμα του χώρου της σοσιαλδημοκρατίας και της δημοκρατικής παράταξης με μεταρρυθμιστικό πρόσταγμα. Ένας κόσμος ανήσυχος, δημιουργικός και ανιδιοτελής που ποτέ του δεν έμαθε να περιμένει την ανταμοιβή της εξουσίας ή να προσέρχεται να πιάσει στασίδι για να αρμέξει από το γάλα του επόμενου διαχειριστή της.

Αυτός ο κόσμος δεν μπορεί πλέον να έχει καμία σχέση με ΠΑΣΟΚ και τις συμπεριφορές και νοοτροπίες που οδήγησαν την χώρα στην απόλυτη καταστροφή. Πολύ απλά όλη αυτή η ρητορική ανήκει οριστικά σε έναν ιστορικό κύκλο που έκλεισε οριστικά και ακούγεται ως πένθιμο εμβατήριο μίας οπισθοφυλακής που υποχωρεί γιατί πλέον δεν έχει καμία θέση στην ιστορία.

Η επιλογή του νέου Γραμματέα δείχνει επίσης την «λειψανδρία» στελεχών με όραμα στο ΠΑΣΟΚ, ενώ αντιθέτως φαίνεται να υπάρχει πλεονασμός σε κομματικούς καρεκλοκένταυρους καριερίστες, που το μόνο τους ενδιαφέρον είναι η κομματική, κρατική, κυβερνητική ανέλιξη, αδιαφορώντας για όλα τα υπόλοιπα. Είναι η φυσική συνέπεια σε ένα πολιτικό κομματικό σύστημα το οποίο καταρρέει παταγωδώς.

Εύχομαι λοιπόν καλή συνέχεια, εγώ δεν συμπράττω άλλο με τις δικές μου δυνάμεις σ' αυτή την οπισθόδρομη πορεία προς τον λαϊκισμό και το «βαθύ» ΠΑΣΟΚ, που οδηγεί στην περιχαράκωση και την πολιτική περιθωριοποίηση των δυνάμεων της κεντροαριστεράς. Υπάρχει ζωή και χωρίς ΠΑΣΟΚ.

Παραμένω πιστός στις ιδέες μου και με ακόμη περισσότερη δύναμη στην συλλογική προσπάθεια για τη συγκρότηση της μεγάλης μεταρρυθμιστικής παράταξης, ικανής να αντιπαρατεθεί πολιτικά και εκλογικά τον ΣΥΡΙΖΑ για να κρατήσει πρωτίστως όρθια την χώρα.

Παναγιώ της Πάτρας